

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 32 เทศกาลธรรมดาปี A

(วันที่ 12 พฤศจิกายน ค.ศ. 2017)

พี่น้องที่รัก ให้เราลองจินตนาการเรื่องราวที่เกิดขึ้นในพระวรสารวันนี้ หญิงสาวสิบคนถือตะเกียงออกจากบ้านของตนเพื่อไปรอรับเจ้าบ่าวที่กำลังจะมาถึง เมื่อพวกเขามาถึงจุดนัดพบ หญิงสาวคนหนึ่งพูดขึ้นว่า “พวกเธอคิดว่าเราควรเอาน้ำมันสำรองไปด้วยไหม?” แทนที่จะตอบคำถามตรงๆ หญิงสาวอีกคนหนึ่งถามด้วยความสงสัยว่า “ทำไมล่ะ? ตามโปรแกรม เจ้าบ่าวจะมาถึงตอนตะวันตกดินมิใช่หรือ?” “มันก็ไม่แน่นะ บางทีเขาอาจจะมาช้าก็ได้ ถ้าเป็นเช่นนั้นเราจะมีน้ำมันไม่เพียงพอในยามค่ำคืนก็ได้” หญิงสาวคนแรกแสดงความคิดเห็น แต่ดูเหมือนว่าเพื่อนของเธอไม่เห็นด้วยจึงแย้งว่า “นี่เธอ ทำไมเธอจึงมองโลกในแง่ร้ายอย่างนี้? ทำไมเธอทำเรื่องง่ายให้กลายเป็นเรื่องยากด้วย? เธอต้องการให้พวกเราถือถังน้ำมันสำรองที่แสนจะเทอะทะแบบของเธอไปด้วย โดยไม่รู้ว่าจะได้ใช้หรือเปล่าอย่างนั้นหรือ? ทำไมเธอไม่มองโลกในแง่ดีบ้าง?” หญิงสาวคนแรกจึงตอบว่า “สิ่งที่เธอพูดก็มีเหตุผล แต่ไม่มีใครรู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้น เพราะฉะนั้น ฉันจะเอาน้ำมันสำรองไปด้วยเพื่อจะได้ใช้ในกรณีจำเป็น”

เราทุกคนทราบตอนจบของอุปมาเรื่องนี้ดี เจ้าบ่าวมาช้าและบรรดาหญิงสาวที่เอาน้ำมันสำรองไปด้วยได้พิสูจน์ให้เห็นว่าพวกเขาเป็นคนฉลาด ความฉลาดในที่นี้ไม่ได้เกี่ยวข้องกับภารกิจหรือความสามารถสูงส่งกว่าคนอื่นมากเท่าใดนัก แต่เป็นการเลือกที่จะทำทุกสิ่งทุกอย่างที่ควรทำเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับสิ่งแย่ที่สุดที่อาจเกิดขึ้น ขณะที่หวังสิ่งดีที่สุดที่จะมาถึงในอนาคต บรรดาหญิงสาวที่โง่หวังเพียงสิ่งดีที่สุดเท่านั้น แต่ไม่ได้เตรียมพร้อมสำหรับสิ่งแย่ที่สุดที่อาจเกิดขึ้นได้

หลายคนอาจรู้สึกว่อุปมาเรื่องหญิงสาวสิบคนนี้ค่อนข้างแปลก ในพิธีแต่งงานของเราคนที่มาถึงวัดช้ากว่าคนอื่นมักจะเป็นเจ้าสาว เพราะเธอมีว่แต่สลวนอยู่กับการแต่งหน้าแต่งตาและแต่งตัวให้สวยงามมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ บางแห่งมีธรรมเนียมให้เจ้าสาวมาถึงวัดช้าอย่างน้อย 5 นาทีเพื่อให้เจ้าบ่าวและแขกคนอื่นๆ รอ ซึ่งเป็นการเน้นความสำคัญของผู้ที่เป็นเจ้าสาว คล้ายๆ กับจะบอกว่าวันนี้เป็นวันของเธอ เธอยิ่งใหญ่ที่สุด ทุกคนต้องรอเธอคนเดียว แต่ประเพณีของชาวยิวในสมัยพระเยซูเจ้าไม่ได้เป็นเช่นนั้น สำหรับพวกเขาในวันแต่งงานเจ้าบ่าวและเพื่อนๆ จะไปรับเจ้าสาวที่บ้านของเธอ พิธีจะเริ่มขึ้นในตอนกลางคืน ดังนั้น กลุ่มของเจ้าบ่าวมักจะไปถึงบ้านเจ้าสาวหลังจากตะวันตกดินไปแล้วนิดหน่อย ในเวลานี้เจ้าสาวและเพื่อนๆ ของเธอต้องเตรียมตัวให้พร้อมเพื่อรอคอยเจ้าบ่าวและเพื่อนของเขา เมื่อพวกเขามาถึงเพื่อนเจ้าสาวจะเข้าไปรวมกลุ่มด้วยและพาเจ้าสาวไปยังบ้านของเจ้าบ่าว แล้วงาน

ฉลองก็จะเริ่มขึ้น ขณะที่แห่เจ้าสาวไปยังบ้านเจ้าบ่าวเพื่อนเจ้าสาวจะถือตะเกียงเพื่อเดินทางในเวลา กลางคืนและขับร้องบทเพลงแห่งความรักไปตลอดทาง

ในอุปมาเรื่องนี้เจ้าบ่าวเดินทางมาช้าและมาถึงตอนเที่ยงคืน เพื่อนเจ้าสาวห้าคนที่ไม่ได้นำน้ำมัน สำรองมาด้วยจึงรู้ว่าตนเองไม่มีน้ำมันเพียงพอ พวกเขาจึงต้องไปที่หมู่บ้านเพื่อซื้อน้ำมันเพิ่มเติม แต่ ขณะนั้นขบวนแห่เจ้าสาวไปยังบ้านเจ้าบ่าวก็ได้เริ่มขึ้นแล้ว กว่าที่พวกเขาจะหาซื้อน้ำมันได้และหาทาง ไปยังบ้านของเจ้าบ่าว งานแต่งงานก็ได้เริ่มขึ้นแล้วและประตูบ้านเจ้าบ่าวก็ปิด พวกเขาต้องอยู่ข้างนอก เพียงลำพัง พวกเขาคงตกใจแทบสิ้นสติ เมื่อพวกเขากร้องเรียกว่า “นายเจ้าขา นายเจ้าขา เปิดรับพวก เราด้วย” และได้ยินเสียงของเจ้าบ่าวตอบออกมาจากข้างในบ้านว่า “เราไม่รู้จักท่าน” (มธ25:11-12)

เราพบอุปมาเรื่องนี้เฉพาะในพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญมัทธิวเท่านั้น บางทีผู้นิพนธ์ พระวรสารฉบับนี้บันทึกเรื่องนี้ไว้เพื่อใช้เตือนกลุ่มคริสตชนสมัยเริ่มแรกที่คิดและหวังว่าพระเจ้าจะ เสด็จกลับมาครั้งที่สองในไม่ช้า ท่านนักบุญต้องการบอกพวกเขาว่าการเสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็น เจ้าอาจล่าช้ากว่าที่พวกเขาคาดหวัง ดังนั้น พวกเขาควรเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับการรอคอยที่ต้องใช้ เวลายาวนานด้วยการจัดหาน้ำมันให้เพียงพอสำหรับตะเกียงของพวกเขา เราสามารถเข้าใจความหมาย ของอุปมาเรื่องนี้ได้ชัดเจนขึ้น เมื่อเรามองเจ้าบ่าวผู้มาช้าคนนั้นเป็นพระคริสตเจ้าเอง ส่วนเจ้าสาวของ พระองค์คือพระศาสนจักร (วิว 22:17) เพื่อนเจ้าสาวทั้งสิบคนหมายถึงสมาชิกทั้งหมดของพระศาสนจักร ตะเกียงที่เพื่อนเจ้าสาวทุกคนถือเป็นสัญลักษณ์แทนความเชื่อซึ่งคริสตชนทุกคนมี น้ำมันที่เพื่อนเจ้าสาว ห้าคนมีและอีกห้าคนไม่มีหมายถึงกิจการดีต่างๆ ตะเกียงที่ปราศจากน้ำมันก็เหมือนกับความเชื่อที่ ปราศจากกิจการที่ดี เป็นความเชื่อที่ตายแล้วและไร้ประโยชน์ (เทียบ ยก 2:17)

สิ่งที่นักบุญมัทธิวต้องการบอกบรรดาคริสตชนในสมัยของท่านยังใช้ได้กับบรรดาคริสตชนใน สมัยของเราหรือไม่? พอลคิดว่ายังใช้ได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ ขณะที่เรากำลังเข้าใกล้สัปดาห์สุดท้ายของปี พิธีกรรม โดยผ่านทางพระวรสารพระศาสนจักรเชื่อเชิญเราให้รำพึงไตร่ตรองถึงวาระสุดท้ายชีวิตของเรา และของโลก แนวทางเพื่อเตรียมตัวสำหรับวาระสุดท้ายดังกล่าวไม่ใช่การดำเนินชีวิตด้วยความ หวาดกลัวและกังวลใจ หรือเดินตามหลังและเชื่อบรรดาประกาศกเท็จที่อ้างว่าตนเองหยั่งรู้ถึงความลับ ของพระเจ้าและรู้ว่าวาระสุดท้ายของโลกจะมาถึงเมื่อไหร่และอย่างไร พระเยซูเจ้าทรงบอกเราว่าบุตร แห่งมนุษย์จะเสด็จกลับมาในวันสุดท้ายเพื่อพิพากษาผู้เป็นและผู้ตาย แต่ไม่มีใครรู้แน่นอนว่าเหตุการณ์นี้ จะเกิดขึ้นเมื่อไหร่หรืออย่างไร ดังนั้น คริสตชนที่ฉลาดควรเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับวันดังกล่าวอย่างไร?

พี่น้องที่รัก พอลคิดว่าอุปมาในพระวรสารวันนี้ให้คำตอบแก่เรา นั่นคือ วิธีทางที่ดีที่สุดสำหรับการ เตรียมตัวเพื่อวาระสุดท้ายก็คือ ดำเนินชีวิตตามแบบอย่างของหญิงสาวที่ฉลาดห้าคนนั้น พวกเขาเอา น้ำมันไปด้วยอย่างเพียงพอเพื่อให้ตะเกียงลุกโชติช่วงอยู่ตลอดเวลา ในทำนองเดียวกันเราควรกระทำ กิจการดีอย่างเพียรทนและสม่ำเสมอเพื่อให้ความเชื่อของเรามีชีวิตชีวาอยู่ตลอดเวลา นี่คือวิธีทางที่ดี ที่สุดที่จะทำให้ตัวเราพร้อมต้อนรับองค์พระผู้เป็น ไม่ว่าพระองค์จะเสด็จมาเวลาใด **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**